

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۱۱ مارچ ۲۰۲۰

مرجان کمال

برگشت به یادداشت های پراکنده

نویسنده: مرجان کمال به زبان فرانسوی

مترجم: فریده نوری

قسمت شانزدهم

به سیاهی شام تار کشید
زرد شد بس که انتظار کشید

بی تو صبح سفید و روشن من
هر نگاهی که سبز بود و کبود

روشنی بخش بزم خاموشم
باز گرد ای توان آغوشم

باز گرد ای بهار رفته من
بی تو چندین بهار آمد و رفت

به ادامه گذشته:

بار دیگر لست پانزده کاندید وزیر توسط اشرف غنی و دوازده دیگر توسط عبدالله عبدالله به پارلمان جهت گرفتن رأی اعتماد فرستاده شد.

در جمله پانزده کاندید پیشنهادی اشرف غنی هفت پشتون و در دوازده پیشنهادی عبدالله عبدالله شش تاجک موجود بود. فلذا مجموعاً:

هشت پشتون، هفت تاجک، چهار ازبک، سه هزاره، دو سید، و یک ترکمن شامل لیست بود.

در جمله وزراء سه خانم نیز پیشنهاد شده بود.

بعد از جار و جنجال های بسیار شدید 9 عضو کابینه رأی اعتماد به دست آوردند، که در جمله این 9 نفر شخصی که برای امنیت ملی پیشنهاد شده بود نیز شامل بود.

مشکلات سیاسی جهت تشکیل کابینه دولت، سبب به راه اندازی خصومت های قومی گردید. تشدید این خصومت ها در حالی انکشاف می کند که دولت اعلان یک تعداد اهتمامات را برای مذاکره با گروپ های مسلح که به شورشیان علیه دولت پیوستند، می گیرد.

در ماه جولای 2014 میلادی از یک سرویس مسافر بری بین غزنی و کابل، یک تعداد مسافرین هزاره توسط اشخاص مسلح نقاب پوش اختطاف شدند که از جمله چهارده نفر شان که در بین شان خانم ها و اطفال نیز شامل بود به قتل رسانیده شدند. فامیل های اختطاف شدگان و قربانیان این حادثه جهت دادخواهی از دولت بسیج شدند و از دولت تقاضا نمودند که برای آزادی بقیه آن ها تدابیر لازم را در دست بگیرد.

لاکن هیچ نوع گزارش در مورد این رویداد در هنگام تظاهرات توسط رسانه ها داده نشد. با این همه نتیجه این انکشافات که در اثر مبادلات و مذاکرات بالای دادن رأی اعتماد نامزد وزیران پیشنهادی، باعث تشدید و افزایش خشونت ها گردیده و روی کار آمدن این بُن بست سیاسی، راه را برای خشونت های قومی باز نمود.

این موضوع به دلیلی مهم است که در عین زمان که مباحثات و مناقشات برای تشکیل کابینه در جریان بود، چندین جلسه بین المللی به هدف تسهیل در گفت و گو و مذاکره با شورشیان روی دست گرفته شد. بر علاوه پاکستان تصمیم گرفت خود را به کابل نزدیک سازد، که این مسئله نیز سبب انتقادات و گفت و گو های شدید در پارلمان گردید. انتقادات اعضای شورای ملی بالای پاکستان این بود که آن ها پاکستان را قابل اعتماد ندانسته و مذاکره با طالبان را از طریق پاکستان غیر ممکن می دانستند، زیرا به قرار نظریه سیاسیون افغان، دولت پاکستان مستقیماً متهم می باشد به پدیده های حفظ و دوام خشونت مسلحانه از یک طرف، و از طرف دیگر خطر زیاد موجود است که تحت نام گفت و گو های صلح، آن ها اوضاع را به مفاد خود دور بدهند.

فلهذا مجموع این گفت و گو ها در یک فضای امنیتی فوق العاده شکنند و بی ثبات در جریان قرار داشت و در عین زمان مصادف به اختطاف هزاره ها نیز بود، که همه این موضوعات دولت افغانستان را به حالت فلج فرو برده و احساس خرابی و وخامت در اوضاع سیاسی آشکار گردید.

در اخیر ماه اپریل یعنی هفت ماه بعد از داخل شدن دولت به وظایف شان، تشکیل کابینه نهایی شد به استثنای وزیر دفاع، با وجود اهمیت آن نظر به اوضاع کشور.

بعد از گرفتن رأی اعتماد شانزده نفر باقیمانده از شورای ملی، به تاریخ بیست و یکم اپریل سال 2015 میلادی در حضور رئیس جمهور اشرف غنی، جنرال عبدالرشید دوستم معاون اول رئیس جمهور و محمد سرور دانش معاون دوم رئیس جمهور و همچنین رئیس اجرائیه و معاون اول او محمد خان، سوگند یاد نمودند.

این وزیران عبارت بودند از:

وزیر تجارت و صنایع، وزیر تحصیلات عالی، وزیر معارف، وزیر زراعت - آبیاری و مالداري، وزیر اطلاعات و کلتور، وزیر آب و انرژی، وزیر فوائد عامه، وزیر کار و امور اجتماعی، وزیر شهدا و معلولین، وزیر امور زنان، وزیر ترانسپورت و هوانوردی ملکی، وزیر اقتصاد، وزیر عدلیه، وزیر مخابرات و تکنالوژی معلوماتی، وزیر انکشاف دهات، وزیر مجادله علیه مواد مخدر و بالاخره وزیر سرحدات و قبایل.

هنگام مراسم انتخاب کاندید وزیر ها هر دو سران قوای اجرائیه از خود هیچ نوع اختلاف و تفرقه، با وجودی که چندین ماه هر دوی شان را، جهت انتخاب وزراء در مقابل هم قرار داده بود، نشان ندادند.

اما رئیس جمهور به صورت آشکار و طنز آمیز بعضی اعتراضات و شکایات خود را علیه وزرا آینده اظهار می کند:

انتقادات وی در مورد عدم دسترسی از طریق تیلیفون با وزراء بوده، و اظهار داشت که هیچ وقت امکان تماس گرفتن با آن ها با تیلیفون های موبایل شان موجود نیست. به این ترتیب برای شان خاطر نشان ساخت که انتخاب شان به حیث وزیر برای شان فرصت را مساعد می سازد که در انتخاب مامورین شان از خویشاوندی استفاده نمایند، و به گفتار خود چنین ادامه داده و از آن ها می خواهد که از روی لطف برای دریافت گُل های کاغذی وقت خود را تلف ننمایند. در حقیقت اشاره به گُل های کاغذی همانا گل های غیر طبیعی و مصنوعی بود که برای مبارکی دادن شان به چوکی های وزرات داده شده بود.

به این ترتیب از آن ها تقاضا نمود که از فساد و خویش خوری اجتناب نمایند.

ادامه دارد